

k návrhu; vrchní soud může zároveň společný výkon exekuce výlučně přikázati jednomu ze soudů exekučních.

K podání návrhu jest oprávněn jak exekvent tak i exekut. Podáním návrhu nezdrží se postup řízení exekučního. Proti nařízení vrchního soudu zemského nemá rekurs místa. Vrchní soud může naříditi, by soudové exekuční, k nimž sluší přiblížeti, neb někteří z nich se vyjádřili před rozrozhodnutím (§ 22 ex. ř.). § 22 ex. ř. nebyl obsažen ve vládní předloze a byl přijat smíšenou komisí za příčinou zjednodušení řízení exekučního; tím mělo býti umožněno spojití k společnému výkonu stejnorodé exekuce, neb aspoň příbuznými exekučními prostředky vedené, jež odděleně vede též věřitel proti témuž dlužníkovi na sousední nemovitosti.

Výkup (právo výkupu).

Právo výkupu (*ius retractus*) záleží v tom, že převodce při zcizení neb odstoupení nemovitostí si vyhradil právo žádati kdykoli a od kteréhokoli právního nástupce, aby mu nemovitosti tyto za náhradu ceny, kterou sám za ně dal, opět odstoupil. Právo výkupné pochází z práva německého. V nejstarší době vyskytovalo se toliko jako *ius retractus consanguinitatis* (*Erblosung*), t. j. právo pokrevních příbuzných prodatelových ve případě, že nemovitost prodal osobě k příbuzenstvu nenáležící, žádati od nabyvatele vydání nemovitosti proti nahrazení tržové ceny jím zaplacené. Později vyvinulo se t. zv. *ius retractus vicinae* t. j. obdobné právo sousedů a konečně t. zv. *Marklosung* (vykoupení marky) t. j. právo příslušníků obce na vykoupení nemovitostí k obci náležejících, dále pak obdobné právo příslušníků župy a pod.

Ob. obč. zák. zmiňuje se o výkupu v §§ 1140 a 1141 a sice při dělení vlastnictví ohledně zcizení téhož vlastníkem požitků; obě tato zákonná ustanovení mluví o právu předkupném nebo výkupném. Ob. obč. zák. jedná tudíž o právu výkupném jako o jistém druhu práva předkupního, resp. označuje je jako právo předkupní.

Právo výkupné bylo zrušeno pat. ze dne 8. března 1787 č. 649 a dv. d. ze dne 6. května 1788 č. 821 sb. z. s. Právní účinky takových opatření, jimiž příslušníkům určité rodiny bylo vyhrazeno právo, nemovitý statek v případě zcizení jeho si vykoupiti, t. zv. rodinné právo výkupné, sluší posuzovati ode dne, jímž ob. obč. z. vešel v platnost, dle ustanovení §§ 1072—1079 o. o. z., jimiž právo předkupní značně bylo obmezeno. Od tohoto dne nemůže tudíž rodinné právo výkupné býti založeno a právo výkupné dříve zřízené zaniklo, jakmile odpadly osoby oprávněné k výkonu tohoto práva, jež tu byly v době, kdy ob. obč. z. vešel v platnost.

K žádosti vlastníka nemovitosti, na níž vázne rodinné právo výkupné, má knihovní soud ediktem, který budiž vyvěšen na soudní desce a třikráte uveřejněn v novinách k tomu ustanovených, vyzvati všechny, kdož chtějí z knihovního zápisu rodinného práva výkupného ještě nějaký nárok vyvozovati, aby svoje oprávnění do roka provedli žalobou u knihovního soudu podanou, jinak že by dotýčný knihovní zápis byl vymazán. Nebyla-li takováto žaloba ve lhůtě ediktální podána, budiž k opětné žádosti vlastníkovi výmaz povolen (roz. ze dne 28. března 1875 č. 37 ř. z.). Srv. čl. Právo předkupní.